

РЕШЕНИЕ

№ 3875

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1636** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите, чрез юриконсулт П. срещу решение от 02.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116 състав по нахд № 126/2012 г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление № К - 7878 от 22.11.2011 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при на Комисията за защита на потребителите (К.), с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 300 лв. на основание чл. 230 от Закона за защита на потребителите (З.), за нарушение на чл. 193, т. 2 от З.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. Твърди се, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения, а посочената като нарушена норма на чл. 193, т. 2 от З. регламентира правото на длъжностни лица от К. да издават задължителни предписания, неизпълнението, на които е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на основание чл. 230 З.. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да потвърди НП.

Ответната страна в касационното производство не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не са налице посочените в жалбата касационни основания.

Районният съд е възприел фактическата обстановка така както е описана в АУАН. Приел е за установено, че по повод постъпила жалба от потребител на 08.08.2011 г. е била извършена проверка в търговски обект, стопанисван от Б. АД и е съставен констативен протокол, с който на дружеството са дадени задължителни предписания – преносимият компютър, предмет на жалбата до К., да бъде представен за експертиза в независим сервиз за доказване на несъответствието. С констативния протокол е наредено на представител на [фирма] да се яви в К. на 23.08.2011 г. На посочената дата представител на дружеството не се явил и не били представени доказателства за изпълнение на задължителното предписание.

Законосъобразно, въз основа на обсъдените писмени и гласни доказателства, СРС е приел, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление, са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство. На първо място, районният съд е установил, че е допуснато нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, тъй като нарушителят не е поканен да присъства при съставяне на АУАН. Този извод е правилен. По делото не са представени доказателства до нарушителя да е изпращана покана да се яви за съставяне на АУАН. Съгласно чл. 40, ал. 2 ЗАНН АУАН се съставя в отсъствие на нарушителя единствено в случаите, когато не е намерен или след покана не се е явил. В процесния случай тези изисквания не са изпълнени.

На второ място, законосъобразно въззивният съд е приел, че е налице разминаване между словесното описание на нарушението в АУАН и НП и правната му квалификация. Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 193, т. 2 З. длъжностните лица на контролните органи по чл. 191 са длъжни да дават задължителни предписания за отстраняване на несъответствия и нарушения на закона. Цитираната правна норма не вменява задължение на субектите, а единствено на длъжностните лица, поради което незаконосъобразно е посочена като нарушена в процесното НП. Така констатираното нарушение допуснато в административно-наказателното производство е съществено, тъй като ограничава правото на защита на наказаното лице, което следва да знае за какво нарушение е ангажирана отговорността му и представлява самостоятелно основание за отмяната му.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила. Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I-ви касационен състав,
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.07.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 116 състав по нахд № 126/2012 г.
Решението окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.